

מ"ת 2629/10/14 - מדינת ישראל נגד עפר ציוני

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים
מ"ת 2629-10-14 מדינת ישראל נ' ציוני

14 אוקטובר 2014

בפני כב' השופט נאיל מהנא
המבקשת
נגד
המשיב
מדינת ישראל
עפר ציוני

נוכחים:

ב"כ המבקשת עו"ד לילך ניסן

המשיב וב"כ עו"ד אשרף חסן

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בפני בקשה למעצר המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה כשרישיון הנהיגה שלו פקע בשנת 2004 ונהיגה ברכב ללא פוליסת ביטוח בת תוקף של שימוש ברכב.

בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה הבקשה שלפני למעצר המשיב עד לתום ההליכים נגדו.

לטענת המבקשת, קיימות ראיות טובות להוכחת המיוחס למשיב. לטענתה, קיימת עילת מעצר של מסוכנות כנגד המשיב, שכן הוא נדון בבית משפט זה לפני כ- 6 חודשים בגין עבירות דומות ובית המשפט אז התחשב בנסיבותיו והורה על הארכת המאסר על תנאי שהיה תלוי ועומד כנגדו והטיל עליו, בין היתר, פסילה למשך שנה והורה כאמור על חידוש המאסר על תנאי במקום הפעלתו.

המשיב לא נרתע מהמאסר על תנאי, שהפך הפעם למאסר חב הפעלה, והמשיך עם התנהגותו העבריינית כאשר הוא

נתפס נוהג ברכב פעם נוספת בזמן פסילה וללא רישיון נהיגה בתוקף.

המבקשת מפנה לעברו התעבורתי העשיר של המשיב, אשר הוציא רישיון נהיגה בשנת 1987 וכבר צבר לחובתו 40 עבירות תעבורה ביניהן עבירות חמורות ואף הושתו עליו עונשי פסילה ועונש מאסר.

בנוסף, מפנה המבקשת לעברו הפלילי של המשיב, אשר כולל עבירות אימים, זיוף, שימוש במסמך מזויף והפרעה לשוטר במילוי תפקידו ועוד הרשעות נוספות בגין עבירות רכוש. המשיב ריצה עונש מאסר בגין עבירותיו הפליליות.

על כן, לדעת המבקשת אין ליתן אמור במשיב וכי יש בנסיבות העניין להורות על מעצרו עד לתום ההליכים נגדו וכן להורות על פסילתו מלקבל רישיון נהיגה עד לתום ההליכים.

מנגד, טוען הסניגור כי אין מקום להורות על מעצרו של המשיב אשר הגיע חופשי לבית המשפט.

הסניגור לא חלק על קיומן של ראיות לכאורה אולם מיקד את טענותיו בשאלת עילת המעצר.

לטענת הסניגור, בית משפט השלום בירושלים (כב' השופטת מ' אילני), אשר דן בבקשה למעצר ימים (תיק מ"י 17586-10-14 **מ"י נגד ציוני**) הורה בהחלטתו מיום 12.10.14 על שחרור המשיב בתנאים למעצר בית. המבקשת הגישה ערר על החלטה זו ובית משפט המחוזי (כב' השופט כ' מוסק) דחה את הערר (עמ"י 1914-10-14 **מ"י נגד ציוני**) בקבעו כי לא נפל פגם המצדיק התערבות ערכאת הערעור.

בנסיבות אלה, טוען הסניגור, כאשר שני בתי משפט בחנו את הראיות וקבעו שניתן לאיין את המסוכנות על ידי חלופת המעצר, וכאשר לא נתגלו עובדות חדשות, לא ניתן כיום לבקש להחזיר את המשיב למעצר עד לתום ההליכים.

בנסיבות אלה, ביקש הסניגור לדחות את הבקשה ולחילופין להורות על מעצר בית חלקי באותם תנאים שנקבעו בהחלטת המעצר ימים.

לאחר ששקלתי את טיעוני הצדדים הגעתי למסקנה כי אכן קיימת עילת מעצר כנגד המשיב של מסוכנות.

יחד עם זאת, אין זה המקום להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים נגדו ויש להסתפק בחלופת מעצר של מעצר בית בפיקוח שני מפקחים, הפקדה וערבויות.

הטעם לכך הוא, שהמקרה הנדון אינו נמנה על המקרים החריגים שבהן מתגלות מאוחר יותר ניסיונותיו של אדם לשבש הליכי משפט או להימלט מאימת הדין. בנסיבות יוצאות דופן כאמור, מוצדק הוא להורות על מעצרו של אדם אף שקודם התהלך חופשי (ראה: **משה שלגי וצבי כהן, סדר הדין הפלילי**, (מהדורה שניה) עמ' 153). במקרה דנן המבקשת לא הצביעה על מסוכנות מוגברת או ניסיון הימלטות או שיבוש הליכי משפט.

בית משפט השלום בשלב מעצר הימים הורה על שחרורו של המשיב בתנאים ובית משפט המחוזי אישר החלטה זו, ולמעשה מאז ההחלטה בשלום ועד לרגע זה, לא נוספו ראיות חדשות ולא בא טעם מיוחד שיצדיק שינוי מעמדת בית המשפט.

הדברים עולים בקנה אחד עם ההלכה הקובעת כי לא בנקל יורה בית המשפט על מעצרו של נאשם שכבר שוחרר ממעצר (ראה בש"פ 237/08 **ליפשיץ נגד מדינת ישראל** (פורסם בנבו 23.03.08)).

בית המשפט העליון קבע בבש"פ 8015/09 **גירגי קוניוף נגד מדינת ישראל** (פורסם בנבו 20.10.09) (להלן: "**פרשת קוניוף**") כי ככלל, מי ששחרר ממעצר יוחזר אליו רק אם הפר את תנאי השחרור, או אם נתחדשו נסיבות המחייבות את החזרתו למעצר וחריגה מכלל זה עשויה להיות מוצדקת רק במקרים חריגים ועל יסוד נימוקים כבדי משקל. (ראה גם הפסיקה המוזכרת שם בש"פ 1237/04 **מדינת ישראל נגד גיאסוב** (פורסם בנבו 11.02.04).

בית משפט העליון קבע שני רציונליים מרכזיים בסיס ההלכה הנ"ל:

"**הראשון, אם נאשם התהלך חופשי עובר למעצרו עד תום ההליכים או שוחרר בשלב מעצר הימים, כי אז ככל הנראה המסוכנות הנשקפת ממנו אינה כה גבוהה והחשש כי ישבש מהלכי משפט ויימלט מאימת הדין הוא קטן ומשכך אין הצדקה להשיבו למעצר. השני, אינטרס ההסתמכות של מי ששוחרר ממעצר שלא להיעצר שוב, כל עוד הוא לא גורם במעשיו לשינוי נסיבות. בהינתן שני רציונלים אלו, התקפים הן לגבי מי ששוחרר ממעצר ועל אחת כמה וכמה לגבי מי שלא נעצר עובר להגשת כתב אישום נגדו, אין כל הצדקה להורות על מעצרו או על שחרורו לחלופת מעצר תוך קיפוח זכות הטיעון האפקטיבית לה הוא זכאי.**" (ראה: פרשת קוניוף הנ"ל פסקה 28).

שני הרציונליים הנ"ל תקפים גם בענייננו ועל כן אני קובע כי ניתן בהחלט להשיג את מטרת המעצר ע"י קביעת חלופה כאמור לפיה יוגשם האינטרס הציבורי על ידי איון מסוכנותו של המשיב, בד בבד ע"י שמירה על זכויותיו של הנאשם תוך קיומו של הליך הוגן.

בנסיבות אלה, שעה שהמשיב לא היה עצור עובר לדיון בבקשה למעצר עד לתום ההליכים וכאשר המבקשת לא טענה כי נתקיימו לגביה נסיבות מיוחדות, אני דוחה את הבקשה למעצרו עד לתום ההליכים ומורה על קביעת התנאים שלהלן.

אציין כי אימו של המשיב ואחותו נחקרו לפניי ושתייהן עשו עלי רושם כי הן מבינות את חובתן לשמש כמפקחות על המשיב.

לאור האמור אני מורה כי המשיב יהיה משוחרר בתנאים שלהלן אשר יחולו עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו:

- א. המשיב ישהה במעצר בית בבית אימו ברחוב דוב הז 8/4 ירושלים.
- ב. בכל שעות היממה יהיו בכתובת הנ"ל ויפקחו על המשיב אימו של המשיב גב' אסתר ציוני ו/או אחותו של המשיב גב' חנה מזרחי.
- המשיב לא יצא מהבית אלא לצורך התייצבות לדיונים בבית המשפט או בתיאום בין בא כוחו למבקשת. המשטרה תהיה רשאית לערוך ביקורת בכתובת הנ"ל, כדי לוודא שהמשיב מקיים את התנאים שנקבעו בהחלטה זו.
- ג. אני מורה על פסילת המשיב מלהחזיק ו/או מלקבל רישיון נהיגה.
- ד. להבטחת התנאים הנ"ל והבטחת התייצבותו של המשיב לכל דיון בבית המשפט, יפקיד המשיב ערבון בסך של 6,000 ₪, יחתום על התחייבות עצמית ע"ס 10,000 ₪ וימציא שתי ערבויות צד ג' כל אחת על סך של 10,000 ₪. הערבויות יחתמו על ידי אימו ואחותו של המשיב שפרטיהן לעיל.

ניתן לשחרר את המשיב בפני קצין משטרה או שב"ס.

אם לא יעמוד המשיב בתנאי ייעצר ויובא בפניי ביום 19.10.14 עד השעה 10:00.

ניתנה והודעה היום כ' תשרי תשע"ה, 14/10/2014 במעמד הנוכחים.

נאיל מהנא, שופט